

Ders 58

LESSON 58

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Peygamber Zekeriya

THE PROPHET ZECHARIAH

Zekeriya

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

İki program önce, Tanrı'nın peygamberi Yeremya'nın Yahudi kardeşlerini, Tanrı'nın Sözü'ne kulak asmadıkları ve günahlarından tövbe etmedikleri takdirde, Tanrı'nın, Babil askerlerinin ülkelerine girmelerine ve onu yıkmalarına ve kendilerini de sürgüne götürmelerine izin vereceği konusunda nasıl uyardığını öğrendik. Yahudilerin çoğu Yeremya'nın uyarılarına önem vermediler. Ve bunun sonucunda, Babil ordusu doğudan geldi, Yeruşalim'i yıktı, tapınağı yer ile bir etti ve aynı peygamber Yeremya'nın önceden bildirmiş olduğu gibi Yahudileri tutsak alarak Babil'e sürgüne götürdü. **Böylece Yahudi halkı dağıldı, çünkü Tanrı'nın peygamberlerinin sözüne itaat etmeyi reddettiler.**

Ama Yahudilerin sadakatsizliği, Tanrı'nın sadakatini değiştirdi mi? Asla! Şimdi Yeremya peygamberin günahları nedeni ile Babil'de sürgün olan Yahudilere neler söylediğini dinleyin. Yeremya Yahudilere şöyle dedi:

(Yeremya 29) *⁴İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen Rab Yeruşalim'den Babil'e sürdüğü herkese şöyle diyor: ¹⁰'Babil'de yetmiş yılınız dolunca, sizin ile ilgilenecek, buraya (Yeruşalim'e) sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım. ¹¹Çünkü sizin içi düşündüğüm tasarıları biliyorum' diyor Rab, 'Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar!'*

Peygamber Yeremya yaptığı bu duyuru ile onlar Tanrı'yı unutmuş olsalar dahi, **Tanrı'nın onları unutmamış olduğunu** bildiriyordu. Tanrı, yetmiş yıl sonra onları tekrar atalarının ülkesine geri götürmeyi planladı. İşte Babil'de sürgünde olan Yahudilere Yeremya'nın söyledikleri bunlardı. **Tanrı, gerçekten sadıktır** (birebir anlamı ile: antlaşmalarını yerine getirir). Tanrı, İbrahim, İshak ve İsrail'in soyları aracılığı ile dünyanın tüm uluslarını kutsayacağına dair vermiş olduğu vaadi unutmamıştı. Tanrı, Adem'in tüm soyuna iletmeleri için Sözü'nü İsraililere emanet ettiğini de unutmamıştı. Dersimizde, Tanrı'nın, peygamberlerini Yahudilerin arasından nasıl seçtiğini, kutsal Sözü'nü duyurmaları ve gelecek kuşaklara iletilmesi amacı ile yazmaları için onlara nasıl esin verdiğini gördük. Tanrı'nın,

Musa'nın zihnine Tevrat kitabını ve Davut'un yüreğine Mezmurlar'ın ilahilerini nasıl yerleştirdiğini biliyoruz. Tanrı'nın yine benzer şekilde Yeşu, Samuel, Süleyman, Yeşaya, Yeremya ve Daniel'e Tanrı'nın Sözü'nü yazmaları için nasıl esin verdiğini de gördük. Tanrı'nın peygamberlerinin tüm Yazılarının Tanrı'nın İsrail ulusu aracılığı ile göndereceği dünyanın Kurtarıcısı hakkındaki harika planını nasıl bildirdiklerini de gözlemledik.

Bugün **Tanrı'nın**, Mesih'in dünyaya geleceği Yahuda ülkesine **Yahudileri nasıl geri getirdiğini** ve böylece Mesih'i dünyaya göndermek için yaptığı planda nasıl ilerlediğini göreceğiz. Yahudilerin aynı peygamber Yeremya'nın önceden bildirmiş olduğu gibi yetmiş yıllık sürgünden sonra Yeruslaim'e nasıl geri döndüklerini göreceğiz.

Şimdi okumaya başlarken, Babil ülkesinin artık Pers ülkesi olarak adlandırıldığını hatırlayalım, çünkü Persliler Babil'i fethetmişlerdi. Ezra kitabının birinci bölümünü okuyoruz. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Ezra 1) ¹*Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığı ile bildirdiği sözünü yerine getirmek amacı ile Pers Kralı Koreş'i harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriye duyurdu:*²*"Pers Kralı Koreş şöyle diyor: 'Göklerin Tanrısı Rab, yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yeruslaim kentinde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. ³Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı onunla olsun. Yahuda'daki Yeruslaim kentine gidip İsrail'in Tanrısı Rabbin Yeruslaim'deki Tanrı'nın Tapınağını yen,den yapsınlar. ⁵Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kahinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, Rabbin Yeruslaim'deki Tapınağını yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına giriştiler. ⁶Komşuları gönülden verdikleri armağanların yanı sıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlar ile onları desteklediler. ⁷Pers kralı Koreş de Nebukadnessar'ın Yeruslaim'deki Rabbin Tapınağından alıp kendi ilahının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı.*

Tanrı, çok zaman önce peygamberi Yeremya aracılığı ile vaat etmiş olduğunu yerine getirdi mi? Elbette yerine getirdi! Daha önce Tanrı'nın nasıl Babil Kralına Yeruslaim'i **yıkması**, ve Tanrı'nın tapınağını yer ile bir etmesi için - **aynı Yeremya'nın önceden tam bir kesinlik ile bildirmiş olduğu gibi** – izin vermiş olduğunu gördük. Ve şimdi Pers Kralı Koreş'in istekli olan her Yahudi'nin ülkesine geri dönmesini ve Tapınağı ve Yeruslaim kentini – **yine söylüyoruz: aynı peygamber Yeremya'nın önceden tam bir kesinlikle bildirmiş olduğu gibi** – **yeniden bina etmesini** buyurduğunu görüyoruz. RAB, gerçekten de kralların Kralı'dır. Zamanları ve mevsimleri kontrol eden O'dur. O'nun ilan ettiği her şey gerçekleşecektir! Peygamber Süleyman şöyle yazdı: *"Kralın yüreği Rabbin elindedir. Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir."* (Süleyman'ın Özdeyişleri 21:1)

Kutsal Yazılar bundan sonra bir grup Yahudi'nin nasıl Pers ülkesinden ayrıldıklarını ve Yahuda ülkesine ve Yeruslaim kentine nasıl geri döndüklerini tanımlarlar. Yeni önderleri, **Zerubbabil** adındaki bir Yahudi'ydi. Yahudiler Yeruslaim'e geldikleri zaman, büyük bir üzüntü duyarak sarsıldılar, çünkü tüm kent yer ile bir olmuştu ve Süleyman tarafından inşa edilmiş olan Rabbin Tapınağı harabeye dönüşmüştü. Tapınaktan geriye kalan yalnızca kırık taş parçaları ve küllerdi.

Böylece Yahudiler ilk önce, bir zamanlar Rabbin tapınağının bulunduğu yerde bir araya gelip toplandılar. Ve orada bir kurban sunağı inşa ederek bazı hayvanları kurban olarak sundular. Rabbe, hep birlikte kendilerini Babil ve Pers ülkesinde yetmiş yıl koruduğu ve ana vatanlarına tekrar geri getirdiği için teşekkür etiler ve Rabbi övdüler. Tanrı, onlara yardımcı

olmak ve onları güçlendirmek için bu Yahudiler ile birlikteydi, öyle ki, pek çok deneme ve yıllarca süren ağır işlerden sonra **Rabbin tapnağını, Yerusalim kentini ve kenti çevreleyen surları yeniden bina edebilecek güce sahip olabilsinler** diye onlara destek oluyordu.

Belki bazılarımızın aklına şöyle bir soru gelebilir: “Yahudilerin Yerusalim’e dönüş yapmaları ile ilgili öykünün bizim ile ne gibi bir ilgisi olabilir?” Sevgili dostlar, Yahudilerin ülkelerine geri dönmeleri çok önemlidir, çünkü **Mesih** Filistin’in güneyinde bulunan **Yahuda** ülkesinde dünyaya gelecekti. Dünyanın Kurtarıcısının—**sizin Kurtarıcınızın**—Yahuda’da doğabilmesi için Yahudilerin bu ülkeye geri dönmeleri gerekliydi.

Yahudilerin Yerusalim’e geri geldikleri dönemde Tanrı, onlara **Zekeriya** adında bir peygamber sağladı. Bu Zekeriya, peygamber Yahya’nın babası Zekeriya ile aynı kişi değildir. Tanrı, Zekeriya’yı, Yahudileri, Tanrı’ya ve O’nun vaatlerine iman etmeleri konusunda güçlendirmek için gönderdi. İletmesi için Zekeriya’ya verilen mesaj çok önemliydi. Tanrı’nın Mesih’i göndermek için atadığı zaman yaklaşmaktaydı. Kurtarıcı’nın yeryüzüne gelmesine yalnızca beş yüz yıl kalmıştı.

Tanrı’nın, Zekeriya’nın zihnine yerleştirdiği bazı sözleri inceleyelim. Zekeriya kitabının birinci bölümünü okumaya başlıyoruz. Ve Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Zekeriya 1) ¹*Darius’un krallığının ikinci yılının sekizinci ayında Rab İdda oğlu Berekyia oğlu peygamber Zekeriya aracılığı ile şöyle seslendi:* ²“**RAB**, atalarınıza çok öfkeleni. ⁴**Atalarınız gibi davranmayın.** Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen Rab, kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor Rab. ⁵*Hani atalarınız neredeler? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar? ⁶Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kurallar atalarınıza ulaşmadılar mı?”*

Zekeriya’nın Yahudiler’e verdiği **uyarıyı** işittiniz mi? Zekeriya onlara şöyle dedi: “*Rab, atalarınıza çok öfkeleni! Atalarınız gibi davranmayın!*” Tanrı, Yahudilerin atalarına neden öfkeleni? Tanrı, onlara öfkeleni, çünkü onlara göndermiş olduğu **peygamberlerin sözlerine kulak asmadılar**. Babil’e sürgüne gönderilmelerinin nedeni buydu. Yahudilerin ataları dindarlardı, ama Tanrı onlardan hoşnut kalmadı, çünkü peygamberlerin sözlerine aldırış etmediler. O dönemde yaşayan Yahudiler, günümüzde yaşayan, ‘Tüm peygamberlere elbette inanıyoruz’ diyen kişilere benziyorlardı. Ancak, Tanrı’nın peygamberlerine gerçekten inanmadıkları ortadaydı, çünkü **peygamberlerin Kutsal Yazılarda yazmış olduklarına kulak asmadılar**. Bir **dinleri** vardı, ama Tanrı’nın Kendisi ile bir **ilişkiye** sahip değillerdi. Yahudi atalarının çoğunluğu da aynen onlara benziyordu. Peygamberlerin sözlerini takdir etmediler. Tanrı’yı **dudakları** ile onurlandırdılar, ama O’nun Sözü’nü **yüreklerine** kabul etmediler. Tanrı, bu nedenle kulu Zekeriya’yı, dudakları ile, ‘Tanrı, Tanrı, Tanrı!’ diyen, ama Tanrı’nın, peygamberleri aracılığı ile onlara göndermiş olduğu Söz’ü önemsemeyen atalarının yolunu izlememeleri konusunda uyarmak için onlara gönderdi.

Zekeriya, Yahudileri uyardıktan sonra, onlara gelecek olan Kurtarıcı hakkında konuşmaya başladı. Bugünkü dersimizde, peygamber Zekeriya’nın Mesih ile ilgili yazmış olduğu her şeyi okumak için yeterli zamanımız yok, ama yine de bu konuda kısa bir kaç bölüm okuyabiliriz.

Zekeriya kitabının dokuzuncu bölümünde, peygamber Zekeriya, **Mesih’in Yerusalim’e bir eşeğe binerek gireceğini** önceden bildirdi. Zekeriya şu sözleri söyledi: “*Ey Sion kızı, sevinç ile coş! Sevinç çığlıkları at ey Yerusalim kızı! İşte kralın! O, adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür! Eşeğe, evet, sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!*” (Zekeriya 9:9)

Zekeriya, on birinci bölümde, ayrıntılı olarak açıklamak için zamanımız olmayan dikkat çekici bir peygamberliği kaleme aldı. Zekeriya'nın önceden bildirdiği olaylardan biri de, **Mesih'in otuz parça gümüşe satılacak olmasıydı!** Peygamber Zekeriya bu konuda şunları yazdı: “Onlara, ‘Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin’ dedim. Onlar da ücret olarak bana **otuz parça gümüş** verdiler. **Ben de otuz gümüşü alıp, Rabbin tapınağındaki çömlekçiye atım.**” (Zekeriya 11:12, 13)

Zekeriya, kitabın on ikinci bölümünde, Yahudilerin Mesih'i yalnızca satmakla kalmayacaklarını, ama aynı zamanda O'nu öldüreceklerini de yazdı! Zekeriya şöyle söyledi: Rab diyor,

*“Davut soyu ile Yeruşalim’de oturanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Bana, yan, **deştiklerine** bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çecekler. Biri, ‘**Bağrındaki bu yaralar ne?**’ diye sorduğunda da, ‘**Bunlar dostlarının evinde aldığı yaralar**’ diye yanıtlayacak.”* (Zekeriya 12:10; 13:6)

Zekeriya, bu sözleri ile Mesih'in Ellerinde yaralar (izler) bulunacağını önceden bildirdi. Elleri nasıl yaralanacaktı? Yahudi kardeşleri, Romalıları O'nu çarmıha germeleri için ikna edeceklerdi. Romalılar, O'nun ellerini ve ayaklarını bir çarmıha çivileyecekler ve daha sonra böğrünü bir kargı ile deleceklerdi. Her şey, tam olarak Zekeriya'nın önceden bildirdiği gibi gerçekleşti. Peygamber Zekeriya'nın yazdıkları, peygamber Davut'un yüzlerce yıl önce Mesih ile ilgili olarak Mezmurlar'da yazdıkları ile **mükemmel bir uyum içindeydi**: “*Ellerimi ve ayaklarımı deliyorlar!*” (Mezmur 22:16)

Sevgili dostlar, Tanrı **Mesih'in çarmıhtaki ölümünün** Adem'in çocuklarını günahlarının cezasından kurtarmak için çok uzun zaman önce tasarlamış olduğu **planın en önemli bölümü olduğunu** bilmemizi ister. **Günahsız Mesih'in, günahkarların yerine geçerek acı çekmesi ve onların yerine ölmesi gerekiyordu. Tanrı'nın tüm peygamberlerinin erdikleri mesaj budur.** Bu söylenenlerin tümünü net bir şekilde anladınız mı? Zekeriya'nın, Mesih doğmadan yaklaşık beş yüz yıl önce Mesih hakkında önceden bildirmiş olduklarını tam olarak anlıyor musunuz? Mesih'in acı çekerek öleceğini, ölümler arasından ilk dirilen olacağını ve O'nun adına iman eden herkesin günahlarını bağışlayacağını ve onlara Cennette bir yer hazırlayacağını ilan eden peygamberlerin **mesajına** gerçekten inanıyor musunuz? **Peygamberlere inanıyor musunuz?** (bkz. Elçilerin İşleri 26: 18-27) Yoksa Tanrı'nın peygamberlerini dudakları ile onurlandıran, ama onların duyurduğu mesaja inanmayan Yahudiler gibi misiniz?

Peygamberlerin mesajları ile ilgili olarak Kutsal Yazılar'da duyurulan sözler şöyledir:

*“**Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin.**”* (1. Selanikliler 5:20) *“Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirsiniz, iyi edersiniz.”* (2. Petrus 1:19) *“**Peygamberlerin sözlerine inanıyor musun?**”* (Elçilerin İşleri 26:27)

Sevgili dostlar, dinlediğiniz için teşekkür ederiz. Tanrı isterse, bir sonraki programımızda, Mesih dünyaya gelmeden önce, Kutsal Yazıların son kitabını yazan peygamberin söylediği sözü işiteceğiz.

Siz, Tanrı'nın Sözü'ndeki bu önemli soruya içten bir yanıt vermek için araştırma yaparken, Tanrı sizi bereketlesin:

“Peygamberlerin sözlerine inanıyor musun?” (Elçilerin İşleri 26:27)